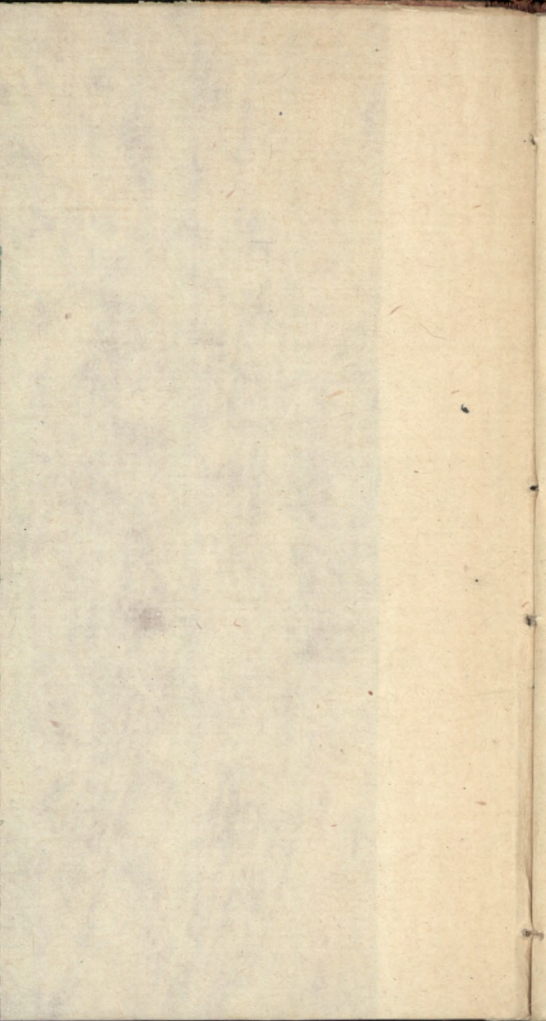

479.432

COMITTEE ON
MAY 1850
CHANDLER

W. H. P. J. 1850
CHANDLER

Faint, illegible markings or bleed-through from the reverse side of the page, possibly including numbers or text.

I 479 432

O KOMPIELACH
WIŚLANYCH
W CZASIE LATA.

przez J. L.
[Rebel Ignacy]
[str. t. II, str. 5505]

*Ex libris
S. Dumortier*

W WARSZAWIE 1835 R.

Drukarnia Łathiewicza

N° 186.

187.

Za pozwoleniem Cenzury Rządowej.

7479432

.....

O KĄPIELACH WIŚLANYCH.

Ludzie wszystkich wieków, mieli wadę uważania siebie za mędrszych od swych poprzedników: wada ta rodziła się z niezaprzeczonej pewności, że rozum ludzki doskonali się z postępem czasu. Jakoż w rzeczy saméj: doświadczenie nagromadza człowiekowi zdarzeń, które coraz go bardziéj doskonala wiego władzy sądzenia. Jednakże gdy się bliżéj zastanowimy nad rzeczą, poznamy, że ten mniemany postęp rozumu ludzkiego, nie zgadza się z tym iaki na świecie widzimy. Często zamiast powiększenia naszych wiadomości przez coraz nowsze, zapominamy ieszcze tych co przed nami były: zamiast wyciągnięcia nauki ze zdarzeń które nas poprzedziły, obłąkujemy nasz umysł mylnemi wnioskowaniami do iakich nas prowadzą niektóre wypadki nowoczesne. Przekona o tém zastanowienie się nad kąpielami wiślanemi.

Oddawna wierzyli ludzie w skuteczność tych kąpiei, i od niepamiętnych czasów

w kraiu naszym biegli wszyscy bez wyjątku co lato odzyskać tam zdrowie lub zabezpieczyć się od chorób przez wzmocnienie i zahartowanie ciała. Czyliby iednak do tak ogólnie uchwalonéy czynności był podniętą rozum, trudno twierdzić. Jeden chory uleczony, ieden człek dobréy budowy ciała, który przyiemną znajdował zabawę w pasowaniu się z pędem wody, mógł dać pochop do naśladowania go przez innych. Nie szkodziło kąpanie się tysiącom silnych ludzi, a pomagało niektórym na pozór chorym. Otoż zdaie się początek zwyczaiu, który dotąd ieszcze tak iest ogólny: przepis umiętności lekarskiéy nic się nie przyczynił do iego rozszerzenia: nawet sławny swemi pracami w niesieniu pomocy dla ludu Doktor *Lafontaine*, wyraźnie i silnie powstawał przeciw błędnemu mniemaniu, że zimna kąpiel wiślana iest lekarstwem na wszystkie choroby dla każdéy płci i każdego wieku(1). A iesli zechcemy odwołać się do powagi doświadczonych w tym względzie lekarzy innych kraiów, znajdziemy że wszędzie ten zwyczaj był naganiany przez światłych nauczycieli sztuki lekar-

(1) Dziennik zdrowia w Warszawie 1801. N. 1.
karta 48.

skiéy. Oto są słowa Doktora *Willich* (2) „Zimna kąpiel między 65 a 32 stopniem ciepłomierza *Farenheita*, ściśle mówiąc, nie jest lekarstwem dyedetyczném” mówi daléy ten autor: (3) „Apoplexya często jest skutkiem złégo użycia zimnéy kąpieli; i to częściący nawet aniżeli się powszechnie mniema, a jednak ogólne mniemanie, że dla umocnienia nerwów, niema lepszego sposobu nad zanurzenie razem całego ciała w zimnéy wodzie, dotąd ieszcze przeważnie jest panujące we wszystkich stanach” mówi tenże: „*Galen* naucza że zimne kąpiele nie są dobre dla młodych ludzi rosnących. Radzi im aby nigdy tych kąpieli nie używali, aź się ciało zupełnie wykształci... Wypada więc uważać zimne kąpiele za niepewny środek wzmacniania dzieci.” Te zdania Doktora *Willich*, poparte ciągiem pięknych rozumowań i powagą tak iego własnych doświadczeń, iako i powagą znanych w sztuce naszéy lekarzy, wielkiéy są wartości. Jest podobieństwo do prawdy, że można się przyzwyczaić do znoszenia bardzo nizkiego stopnia ciepła wody rzecznéy, jednak użycie takich kąpieli ze względu

(2) *Hygiène domestique* traduction de l'anglais par E. M. *Itard* Paris 1802. T. 1. karta 160.

(3) tamże karta 161.

zapobiegania chorobom iak ze względu onych leczenia, niezmiernie się ograniczyć musi. Kąpiele w wodzie mniéy zimnéy, gdy iéy stopień ogrzania dochodzi do 15 stopni ciepłomierza Romiura, nie są tyle trudne do zniesienia, ale działanie przyiazne na organizm człowieka wywierają dopiero kąpiele w wodzie, którey ciepło iest wyżéy stopni 15, kąpiele tak przyjemne w naszym klimacie pod czas lata, są te które przechodzą stopni 20 i zimnemi zwać się iuż przestają. Czucie nasze, choć w naygorétsze lato, nie każe nam szukać kąpielei zimniejszych nad te ostatnie, a nauka lekarska broni nieostrożnego ich użycia w chorobach(4). Lecz niepozwała nauka lekarska wierzyć, aby zimne kąpiele mogły być pomocnemi w cierpieniach *Artrytycznych i Reumatycznych*, a iednak ogólny dziś odgłos skuteczności tych kąpielei zachwiał nawet zdania lekarzy. Wierzą iuż dzisieysi nasi praktycy, że dotychczasowe przepisy leczenia Reumatyzmu, broniące używania kąpielei zimnych, są niedostateczne: ganią mądrą ostrożność chronienia się zimna, z którą się

(4) To są słowa Doktora *Rostan* „W sztuce leczenia lekano się użycia kąpielei zimnych w zdarzeniach bardzo licznych, a robiono naganne nadużycia,, Cours élémentaire d'hygiène Paris. T. 1. karta 458.

niedawno sami popisywali: wynoszą cudowną moc zimnéj wody, na którą krzyczeli póki iéy nadzwyczajne skutki były ogłaszane ustami szarlatana. Zkądżeby iednak to nagłe przeyscie na stronę przeciwnika nastąpić mogło, gdyby ludzie niedoświadczali w tych kąpielach prawdziwéj pomocy? Z tym wnioskiem póydzie koniecznie drugi, że przekonanie nabyte doświadczeniem, może przemódz pewność naukową, że trzeba więc odstąpić od dawnych wyobrażeń, kiedy tworzące się nowe, mają moc bardziéj przekonywającą. A z tego ieszcze musi wypaść rozumowanie, że postęp dzisiejszey umiejętności doprowadził nas przez zdarzenia do większey zności natury Reumatyzmu, niżeli ta zność była u dawnych lekarzy: albo, że natura zmieniwszy się w zwykłych swoich działaniach, daie nam inne wypadki, różne od tych które w podobnych okolicznościach niegdys przedstawiała. Więc albo w uważaniu zdarzeń natury, mędrsi iescemy od naszych poprzedników, prawdziwsi w naszych podaniach, godnieysi przeto większey od nich wiary: albo inny iest wpływ zimna na ciało nasze, inne iego działanie wtenczas kiedy ma robić szkody, a inne kiedy pożytek przynosi. Utrzymywać, że

poprzednicy nasi nie widzieli szkód dzia-
łanych przez zimno, lub twierdzić że dziś
zimno leczy te choroby, których dawniey
nietylko nie leczyło ale nawet wzbudzało,
byłoby naywiększą niedorzecznością: cho-
ciaż zdanie to wypada koniecznie z bardzo
prostego wnioskowania i opiera się na dzi-
siejszem doświadczeniu. Doświadczenia
zawsze były w naukach podstawą rozumo-
wań, od nich więc pewność nauki zależy.
Jeżeli pewne iest dzisiejsze doświadczenie,
że zimna Wiśłana kąpiel leczy Reumaty-
zmy, ostatnie wnioskowanie chociaż nay-
niedorzeczniejsze utrzymać się musi: ale
ieżeli na poparcie rozsądku można będzie
zachwiać pewność tego doświadczenia,
świat się wtedy przekona, iak daleko mo-
żna błędzić opierając swe rozumowania
na niepewnych postrzeżeniach: i iak w po-
moc obłąkaniu ludzi nieznaiących nauki
lekarskiéy idą sami nieraz lekarze, kie-
dy równo z błędzącymi nie umieją zasta-
nawiać się nad wypadkami. — Widzę tu
iak nieprzyiaciele Loiki cieszą się iuż na-
dzieją nakłonienia zwycięstwa na swoją
stronę. Powiedzą mi, że doświadczenia nie
mogą podlegać wątpliwości, skoro tak są
iawne i tylu ludziom wiadome. Niezawo-
dnie się wyleczył z Reumatyzmu kąpielami
wiśłanemi ten i ów którzy licznych

iuż probowali sposobów przez lekarzy wskazanych. Wyleczyło się takich nawet więcej: są to ludzie w towarzystwie naszym znani, imie ich poprze pewność mniemania. Nie wypada mi inaczej na to odpowiedzieć, tylko że wierzę temu. Ale wyleczył także tym sposobem nie iednego nie żyjący iuż *Kopenszteter*, iednak nie wierzono wtedy iego przechwalaniom się: bo za iednego na oślep uzdrowionego stawało dziesięciu, którym ten sposób leczenia szkodę przyniósł. Dziś to samo się dzieie: leczy się Piotr a Paweł narzeka: gdyby nawet zimno dziesięciu ludzi chorych na Reumatyzm uzdrawiało, a dziesiątemu pogorszało cierpienia lub ieszcze okropniejsze skutki sprowadzało, niewiem iakiéy trzebaby odwagi wystawić się na los tego ostatniego? Idą iednak wszyscy na odgłos uleczonego: bo ludzie we wszystkich swoich przedsięwzięciach, tę mają zasadę rozumowania: *nie udało się tam komuś bo źle działał; ja zrobię lepiéy*. Od złego wyrachowania przy zawarciu małżeńskich związków aż do dopuszczenia się zbrodni iedną idą drogą: wszędzie ieden drugiego naśladaie, myśląc że go w przeczności przechodzi. Nadto: zdarzenia złego skutkowania zimnych kąpeli nie mogą bydz tak głośne aby o nich wszyscy

wiedzieli: w takim razie nie można nawet dziwić się że ludzie łatwiej idą za tych namową, którzy sławę skuteczności zimna głoszą. Dziwi mnie tylko, że lekarze, mając przed oczyma złe skutki zimnych kąpiei w Reumatyzmach, uwodzą się wieścią, budują na iéy stugębném przekształceniu nowe teorye i chorych swoich poddają próbom. Czyby ich umysł nie powinien zadać sobie pracy zastanowienia się, dla czego ieden chory leczy się, drugi zaś większych doświadcza cierpień po zimnych kąpielach? Ten jest zwykły u nas sposób postępowania w podobnych zdarzeniach, że się przedłuża leczenie u tych chorych którym zimne kąpiele pomagają, a przestaje się z temi którym szkodzą. Umysł lekarza nie nie zyskuje na wyrobieniu: dla tego poddają się podobnym próbom wszescy inni chorzy; nawet są zdania tak uparte, że nie zrażając się złemi skutkami zimnych kąpiei, każą koniecznie wytrwać w przedsięwzięciu: a kiedy chory znudzony uporem lekarza przechodzi do innego, poprzedni, licząc go do wyzdrowionych, poprzemieraz iego imieniem pochwałę swoiéy biegłości, chociaż go inne uzdrowiły leki. Błąd się więc często przyczynia do rozeyścia się wieści skutkowania zimnéy kąpiei, i błąd téż służy za podstawę rozumowaniu

tego lekarza, który z prawdziwego przekonania każe używać tych kąpiei. Nie iednemu bowiem zdaie się że wyleczył chorego z Reumatyzmu, albo iak dziś iest moda nazywać, z cierpień Artrytycznych, dla tego tylko że się ten chory uskarżał na bóle w członkach. Gdzie prócz tych bólów mało było więcéy znaków choroby Artrytycznéy, tam wątpić trzeba o prawdziwém poznaniu choroby. Choroba hemoroidalna tak w kraiu naszym upowszechniona, nieraz objawia się przez mocne łamanie po kościach, stawach rąk i nóg: nawet nabrzmiałości tych części pochodzące wyraźnie z téy choroby widzieć się daią. Jeżeli takie cierpienia ustąpią po zimnych kąpielach nic w tém nie będzie dziwnego, prócz że się przypisze zimnéy wodzie nie stosowną własność leczenia chorób Reumatycznych i Artrytycznych, kiedy ta własność tylko w leczeniu hemoroidów naywięcéy iest widoczną. Hemoroidy stanowią chorobę zasadzającą się na zapaleniu systematu żylnego: to zapalenie licznemi oznaymuiące się w organizmie naszym cierpieniami, może być przytłumione przez zimno: dla tego leczący siętym sposobem chorzy, siedzą chętnie w zimnéy wodzie dłużey od innych: kiedy przeciwnie Artrytycy leczą się przez chwilowe tylko

działanie zimna na ich skórę, wchodząc do zimnój wody na kilka minut. W takim razie zimna woda jest drażniącym bodźcem, zastępuje drażnienie nacierań, wizykatoryj lub synapizmów, i leczy nie przez rozpędzanie zapalenia, lecz przez drażnienie, przez zrzucenie owszem stanu zbliżonego do zapalenia: bo po zimnój kąpeli następuje zwykle rozpalenie skóry z ięty zaczerwienieniem, poczym idzie obfitsze parowanie (5). Szczęśliwi więc ci Artrytycy którzy wzbudzą tym sposobem oddziaływanie skóry i powiększą ięty czynność: ci zaś, u których słabsze oddziaływanie nie sprowadzi za wyjściem z kąpeli obfitego parowania skóry, poniosą szkodę iaka zwykła iść po rozpędzeniu przez zimno bólów stawowych. Nie wiem więc w iakięty klasie chorych można pomieścić tych sławnych naszych artrytyków, co się w Wiśle leczą siedząc w nięty po kilka godzin? Jeżeli w nięty siedzą nie zważaiąc na ięty stopień ogrzania, nie wybieraiąc więc do tego dnia ani pogody, nie muszą byđz Artrytycy ani Reumatycy. Jeśli zaś zostaią w nięty tak długo podczas naypiękniejszych dni lata,

(5) Obszerniejszy wykład skutków zimna znajdzie ciekawy czytelnik w oddzielném moim piemku, wydanem roku 1832 pod tytułem. O wpływie zimna na ciało ludzkie.

kiedy woda w Wiśle ogrzana jest na 25 stopni, w tedy nie leczą się przez kąpiele zimne; bo woda zimną nie jest. „Sama czystość, przywracając skórze naturalny iéy stan działania, jest przyczyną rozpędzenia zastarzałych chorób.” (6) Ludzie więc chcący pójść za odgłosem skuteczności zimnéy wody w Artrytyzmie, powinni koniecznie zwrócić uwagę wprzódy na tak wielkie podobieństwo znaków téy choroby z chorobą hemoroidalną, a wtenczas albo zupełnie upadnie sława zimnéy wody, albo znacznie się ograniczy do pewnych i szczególnych tylko zdarzeń. W takim razie lekarze nie będą mogli dla przeciagnienia innych na swoją stronę przechwalać się wyleczeniem licznych chorych z Reumatyzmu lub z choroby Artrytycznéy, gdy cierpień tych chorych tém imieniem nazwać nie będą mogli. Oddzielne zaś zdarzenia które widoczniéy mówić będą za ich opinią, gdzie wyraźniéy zjawiska chorobne przymuszają nas pómieścić chorobę wrzędzie Artrytycznych lub Reumatycznych, te zdarzenia nie obalą ogólnéy zasady, że zimno jest szkodliwe w tych chorobach, że kąpielami tego rodzaju leczyć się nie można. Wtenczas przy-

(6) Rostan w dziele wskazaném karta 463.

pomniemy tę zasadę znaną w nauce lekarskiej, że *iedno zdarzenie iest żadne*. Wtenczas odwołamy się do przepisów sztuki, odwołamy się do doświadczenia naybiegley-szych praktyków, i powiemy: kto z nas nie wie że w Artrytycznych cierpieniach stawów (w podagrze) można przynieść ulgę przez zimne okładania? że udaie się często bez szkody temi okładaniami wstrzymać napad podagry? a iednak nikt z lekarzy dobrze znaiących swoją sztukę nieprzedsięwzięrze tego leczenia, zostawia go ludziom niedoświadczenym lub szarlatanom: sam nie śmie, znaiąc złe następstwa, powierzyć życie swego chorego przypadkowemu uzdrówieniu. Dlatego to Doktor Willich kładzie między warunkami dobrego użycia zimnych kąpeli, żeby ich niebrać w czasie napadu podagrycznego i reumatycznego (w dziele wska: kar: 165.)

W wieku zeszłym taż sama sława zimnég kąpeli w leczeniu Reumatyzmu dzieliła już lekarzy. Jednak doświadczenia w tym przedmiocie musiały bydź bardzo małe pewności, kiedy wielki praktyk Francuzki *Lieutenant* niechciał wnie wierzyć(7). Tak dawne spory w iednym przedmiocie powin-

(7) *Précis de la Médecine Paris 1759. T. 2. kar. 353.*

nyby go zupełnie wyjaśnić: zwłaszcza że to wyjaśnienie od wielości tylko samych zdarzeń zależało. Dzielimy się i dotąd jednak w naszym zdaniu: doświadczenia wieku, nieprzekonały wszystkich lekarzy szukających prawdy w tych doświadczeniach. Ta więc różność pochodzi z łatwości i jednych i systematyczności drugich. Jedni chcą podać w niepewność rzeczy najszybsze, dla tego tylko, że wypadek niespodziany zmienia ich porządek myśli: drudzy, starając się pojąć zdarzenia uderzające swą nadzwyczajnością, mieszczą je w rzędzie wypadków pospolitych: lub bojąc się nierozmyślnym utworzeniem prawa powiększać szkody, stoją upornie przy raz utworzonych zasadach i nie wahają się wyrzec że one są pewne, wątpliwości nie podlegające, bo niezaprzczonemi doświadczeniami wieków utwierdzone.

Jeżeli tak jest, niepędźmyż naszych chorych tłumem do zimnej kąpieli, pogardzając rozumowaniem dotąd w medycynie uświęconem, pogardzając doświadczeniem przeszłych praktyków i dzisiejszych pilnie pracujących nad rozróżnieniem rodzajów chorób i nad ich wzajemną zależnością. Nie uczmy ludzi nieznających naszej sztuki, zasad i jej przeciwnych: niech

nie mają tego przekonania, że Reumatyczni lub Artrytyczni leczą się przez kąpiele zimne bez wyjątku i bez obawy złych następstw. Kiedy sławny, i zasłużony w kraju naszym Doktor *Lafontaine*, wytykając błędy popełniane za jego czasu w użyciu kąpeli Wiślanych, upoważnił troskliwość swoją odwołaniem się do przyjaźni ludzkości, kiedy pisał iedynie dla ustrzeżenia ludzi kąpiących się w Wiśle od szkód iakie im zimna kąpiel mogła sprowadzać, niechże mnie wolno będzie, tym samym powodowanemu celem, podać niektóre przestrogi względem użycia téy kąpeli.

Dla łatwiejszego uporządkowania przepisów na użycie kąpeli Wiślanych, zastanówmy się nad stopniem ciepła w iakim woda téy rzeki znaydować się może.

Zwykły czas do kąpeli Wiślanych zaczyna się u nas w miesiącu Czerwcu: woda wtedy wygrzana przez promienie słońca zwabia swym stopniem ciepła wszystkich miłośników czystości: ale ci którzy na to czekają ciepłéy pory roku, aby biegli do Wiśły dla wzmocnienia sił ciała lub dla leczenia się z chorób, ci przychodzą, iedni z przepisem lekarskim, drudzy z ufnością w sławę zimnych kąpeli, i wyprzedzają porę w którój słońce może staléy utrzymać wyższy stopień ciepła wody. Są więc zimne

kąpiele w każdéy porze roku dla ludzi co ich żądaią: stopień ogrzania wody w tych kąpielach bardzo iest nizki: od iednego do dwónastu a naywięcéy piętnastu stopni nad zero ciepłomierza Romiura. Nie będę dawał przepisów używania tych kąpielei, bo nieznam stanu chorobnego w człowieku gdzieby z pożytkiem użytymi bydz mogły: i chociaż niektórzy lekarze starali się dowieść ich pożyteczny w pływ na osłabione ciało lub będące w stanie chorobnym(8), ia sądząc ze zjawisk łatwo każdemu pod zmysły podpadaiących i ze skutków iakich Doktor *Rostan* sam na sobie doświadczył, więcéy ie uważam za lekarstwo szkodliwe iak pomocne. (9)

(8) W pomieszaniu zmysłów (Mania) są wprawdzie zalecane zimne kąpiele: autorowie pi-szący o tym sposobie leczenia, iedni radzą chwilo-we tylko zanurzenie w zimnéy wodzie, ostrzegaiąc by długo wniev chory nie zostawał, drudzy chcą go trzymać w zimnéy kąpeli dopóki znieść może. Jednak uczony Nosologista tegoczesny, niedawno professor Medycyny w Paryżu *Pinel*, potępił ten sposób leczenia, opieraiąc się na własnem doświadczeniu iakie nabył w wielkich szpitalach *Bicêtre i Salpêtriere*, gdzie był przelo-żonym lekarzem. Obacz iego dzieło: *Traité medico-philosophique sur l'alienation mentale*, 2 edit; Paris 1809. p. 325.

(9) W kąpeli któręy stopień ciepła był niżęy dzie-sięciu stopni ciepło: R. doświadczał Doktor *Re-*

Kąpiele chłodnawe, gdy ciepło wody jest między 15 a 20 stopniem: iako też kąpiele letnie w których woda jest ogrzana wyżey nad 20 stopni i dochodzi nieraz do 25, są naypotrzebniejsze do utrzymania naszego zdrowia. One przy ruchu gymnastycznym pływania podnoszą siłę mięs, robią je kurczliwzemi i iędrnieyszemi, przyspieszają trawienie, zmacniają organizacyą słabą, wypieszczoną i mięką: a przez utrzymanie czynności skóry, przez podniecenie iéy naczyń do łatwiejszego wyziewu, przez miarkowanie pędu krwi, dają świeżość ciału, sprężystość członkom, przynoszą ulgę po trudach fizycznych i moralnych, niszczą wiele usposobień chorobnych i mogą nawet leczyć niektóre długo trwające dolegliwości. Te kąpiele wabiąc ludzi tak licznemi

stan bólu głowy, żołądka, nudności i womitów, iako też bólu w piersiach pod kością mostkową. Oddychanie robiło się trudne, wydzielanie się flegmy w piersiach znaczne, uderzenia serca mocne, puls drobniat, mięsa twardniały, ściskały się z bólem, przychodziły kurcze, kołowaciały wszystkie stawy. Zatrzymywał się wyziew skórny. Pięć minut zostawania w zimnej wodzie zagrażało nagłym niebezpieczeństwem apoplexyi: a kilkanaście godzin potrzebne były do odzyskania przyjemnego czucia ciepła, do ustania bólu głowy, przywrócenia snu i chęci do pokarmów, *Rostan* w m. w k. 455.

korzyściami dla ich zdrowia, prowadzą za sobą nadużycia: i na nie to potrzebne są przepisy, które idąc przeciw mylnemu wyobrażeniu, że każda Wiślana kąpiel przysparza zdrowia, będą przestrogami dla ludzi chcących uniknąć złych skutków nieuważnego leczenia się.

Nayważniejsza zaś przestroga iest: aby ludzie słabego zdrowia nie szli do kąpeli samowolnie bez porady lekarza (10). Kaszlający, pluiący krwią, dychawiczni, w ogólności ludzie słabych piersi, naywiększą mają potrzebę tego radzenia się (11). Tak ci iako i ludzie krwiści, podczas krwoto-

(10) Trzy ostróżności radził zachować w kąpielach *Galen*: żeby nigdy zgoła nienarażać się na takie zimno które drżenie sprawia: żeby kąpiący się żadnego organu nie mieli w stanie chorobnym i żeby niebyło wielkiéy ilości niestrawionych pokarmów w kiszkaach. *Frid. Hofmann. Med. Ratio. Halae Magdeburgicae 1727. T. 4. karta 633.*

(11) Gdybym nie obawiał się wymienieniem nazwisk zawstydzic tych którzy ławowierność przyptacili zdrowiem, gdybym tém wymienieniem nieobawiał się wydać na iaw kolleżeńskich błędów iakie głośnie są co lato w nierozważnéy radzie zimnych kąpeli dla ludzi słabych piersi, mógłbym naliczyć kilkanaście osób dobrze w Warszawie znanych; które dostały plucia krwią, lub u których wykształciły się suchoty prosto z użycia zimnych wiślanych kąpeli.

ków, miejscowego zapalenia lub gorączki, ludzie podlegający zatkaniom trzewów brzusznych, niestrawności, melancholicy, świeżo i mocno poruszeni gniewem, tudzież ci którzy doświadczają po chłodnéj kąpieli nadzwyczajnéj ociężałości, chęci do spania, zasmucenia umysłu, bladeści twarzy, bólów i nabrzmiałości w stawach, biegunki, ci co się długo po kąpieli ogrzać nie mogą, lub co do niéj wyraźny wstręt mają. Kobiety brzemiennie mające pełność krwi, cierpiące po kąpieli zawrót głowy, krótki oddech, lub te co są słabszój budowy ciała, i doświadczają po kąpieli czkawki, gorączki, wyrzutu pokrzywnego, kaszlu, kataru; ci wszyscy nie będą mieli pozwolenia od lekarza, a jeśli uwiodą się panującym przesądem co radami lekarskiemi gardzić każe, niech szczęśliwe wyiscie z niebezpiecznego narażenia się, przypiszą samemu tylko przypadkowi: przypadkowe wypadnięcie z piętra leczyły niektórych chorych z zastrzałych cierpień, iak nam to donosili w gazetach sami uzdrowieni; a jednak nikt z nas nie utworzył téj ogólnej reguły mającój się rozciągać na innych chorych, aby ich dla podobnego wyleczenia zpychać z piętra. Nadto: ludzie oddani rozpalającym napoiom, jeśli się czują orzeźwienie w zimnej kąpieli, niech nie rozciągają prawidła ich używania na ludzi trzeźwych

lub delikatnych. Gdyby obyczaje nasze odpowiadały obyczajom Scytów, niepotrzebneby były ostrożności rozróżniania kto się ma kąpać w Wiśle a komu nie należy. Gdybyśmy przynajmniéy równali się zwyczajami Anglikom, których chcemy dziś w zimnych kąpielach naśladować, gdybyśmy przymuszeni byli albo przez mgliste wciąż powietrze, albo przez życie marynarskie, do takiego używania rozpalających napoiów do iakiego oni są w ciągnięci, łatwoby ich zwyczaj zanurzania się w zimnéy wodzie dał się do nas przenieść. Dla ludzi tego rodzaju i dla tych co są dobrego zdrowia niema przepisów zachowania się w Wiślanéy kąpeli: przepędzają oni tam po kilka godzin bez szkody ale dla spracowanych przybioraistów wypięszczonego ciała, dla delikatnéy młodzieży, dla kobiet ciękiéy skórbioraistów wypięszczonego ciała, dla delikatnéy młodzieży, dla kobiet ciękiéy skóry i czułych nerwów, potrzebna iest wiadomość kiedy i iak mają się te kąpiele używać. Pęd wody i ciśnienie iey massy w tak wielkiéy rzece nie mogą bydz obojętne dla ludzi delikatnych chociaż zresztą zdrowych. Kto się więc chce kąpać dla utrzymania czystości ciała lub dla nadania iemu mocy, niech wybiera dzień pogodny, w którym ciepło dochodzi do dwudziestu kilku stopni ciepła R. Niech

się kąpie z rana między godziną 10 a 11, wieczorem zaś między 6 i 7, mając zawsze na uwadze, aby żołądek i kiszki były czyste zupełnie, tak po przetrawieniu się wziętych pokarmów, iako po wypróżnieniu zwykłych odchodów. Nie należy wchodzić do Wisły będąc spoconym: kto więc pieszo przybywa do kąpieli, niech czeka chwilę, aby z potu nieco osechł nim do wody weydzie, przed weyściem dobrze iest zmoczyć wprzód głowy: wchodzić zaś należy powoli, zanurzając się w wodzie stopniowo aż po szyję. „Do ostrożności należy, przynajmniéy w pierwszych kąpielach, mianowicie dzieci, nie rzucać się nagle do wody: bo takie zanurzenie się iest niezmiernie przykre dla ludzi delikatnych i nerwowych; żywe uczucie przenikliwego dotknięcia na raz wszystkich części ciała, przechodzi z gwałtownością do nerwów i robi zaburzenie we wszystkich funkcyach: serce iest w gwałtownym ruchu, oddech staie się przerywany, chwilowe zaduszenie wszystkie zawiesza władze.” (12) Nikt się nie powinien wystawiać piersiami na pęd wody, przeciwnie obrócenie się do

(12) *Traité d'hygiene* par Le D. *Simon* Paris 1827.
karta 90.

niego tyłem pochylając ciało naprzód, bywa bardzo pożyteczne ludziom hemoroidalnym. Zbyt silny pęd wody, niski iéy stopień ciepła pod przykryciem iak w naszych łazienkach umieszczonych na samym wirze rzeki, żadnych nieprzyniesie korzyści kąpiącym się. Nie można zamykać się w ciasną klatkę, kiedy pożytek z kąpieli rzecznych zależy naywięcéy od ruchu ciała podczas pływania.

Długość czasu przez który można zostawać w Wiśle iest bardzo względna. Gdy stopień ciepła wody dochodzi do 24rech, zostają w niéy ludzie zdrowi pół godziny, godzinę lub więcéy: a słabszym niemożna bydz w niéy dłużéy nad minut 20. Czas ten dostateczny iest do obmycia ciała, do natarcia go flanellą czyi stan zdrowia tego wymaga, lub do zdięcia ze skóry tłustości po iéy namydleniu. W dnie tak ciepłe, dobrze iest wchodzić do wody kilkakrotnie, osuszając ciało na słońcu za każdém wyściem z wody.

Po kąpieli można się posilić kieliszkiem wina, z rana śniadaniem, wieczorem lekką kolacją. Wracać do domu należy pieszo dla dania członkom ciała ruchu przez który podniesie się czynność skóry: strzedz się tylko trzeba powiewu wiatrów.

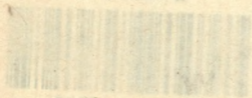

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is mirrored and difficult to decipher.

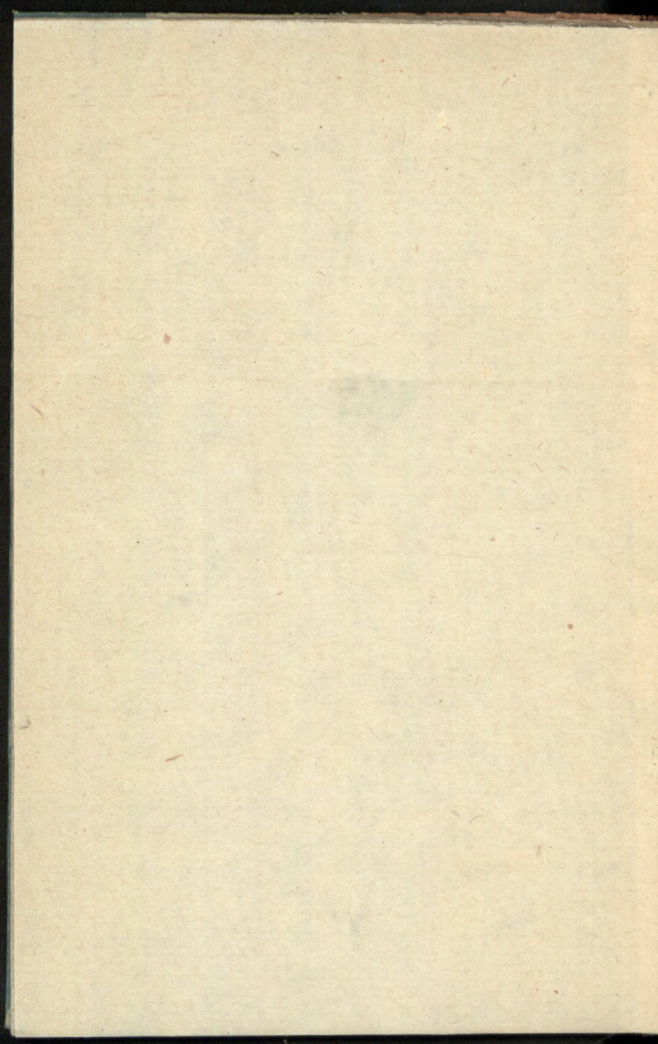
W

Biblioteka Narodowa
Warszawa

3000101327640

Biblioteka Narodowa
Warszawa

30001013276490

BIBLIOTEKA
NARODOWA

479432
